

ORGANISATIE WINTERVOEDERING 1956

Het kind van zes jaar, dat iedere dag twee sneedjes brood voor de vogels komt brengen en de vliegenier, die met zijn helikopter honderden kilo's voedsel naar de in nood verkerende vogels vliegt, zij samen vormen de polen, waartussen de gehele aktie is samen te vatten. Duizenden mensen, van diverse „pluimage", spanden zich in om deze aktie te doen slagen en het is deze spontane medewerking geweest, die honderden vogels — *nuttig of niet* — voor honger en de gevolgen daarvan vrijwaarden!

Behalve de bevolking gaven ook de Koninklijke familie en de Regering van hun instemming blijk en daardoor werd de betekenis van het gezegde — eerbied voor al wat leeft en groeit —, dieper doorgrond dan ooit te voren!

De akties verrezen als paddestoelen uit de grond en zij werden geleid door plaatselijke verenigingen of afdelingen van landelijke verenigingen, ja zelfs door partikulieren, die zich nimmer met de organisatie op het gebied van vogelbescherming, dierenbescherming, natuurbescherming of jacht hadden bemoeid.

Er zijn daarbij natuurlijk ook fouten gemaakt. Men heeft b.v. de eer voor zichzelf of voor eigen vereniging soms sterk laten domineren. De daardoor ontstane spanningen dreigden de aktie wintervoeding hier en daar te verlammen.

Ook verzuimde men weleens plaatselijke aktiviteiten te bundelen of men richtte nieuwe comités op, daar waar reeds een aktie gaande was!

We mogen hierbij wel bedenken, dat dergelijke menselijke onhandigheden niet bevorderlijk zijn voor het doel dat nagestreefd wordt.

Gelukkig initiatief.

Daarentegen verheugen wij er ons over, dat vertegenwoordigers van de Bond van Politieambtenaren in Nederland ter Bescherming van dieren, het Dieren-

rampenfonds, het Federatief Comité voor Vogelbescherming in Nederland „Covavo", de Nederlandsche Vereniging tot bescherming van Dieren, de Ned. Ver. tot Bescherming van Vogels en de Ver. tot behoud van Natuurmonumenten in Nederland, reeds op 27 november 1954 in het kantoor van de Ned. Ver. tot Bescherming van Vogels te Amsterdam bijeenkwamen, teneinde een vorm van samenwerking te zoeken, die gestalte kreeg in het Comité „Wintervoeding van Vogels".

Dit Comité zond op 9 december 1955 een schrijven aan alle Burgemeesters met het verzoek voorbereidingen te treffen om bij invallende vorst de in nood verkerende vogels de nodige hulp te kunnen bieden. Aan de Inspecteur-Generaal der Rijkspolitie werd verzocht zijn onderhebbend personeel toestemming te verlenen om bij de wintervoeding behulpzaam te zijn.

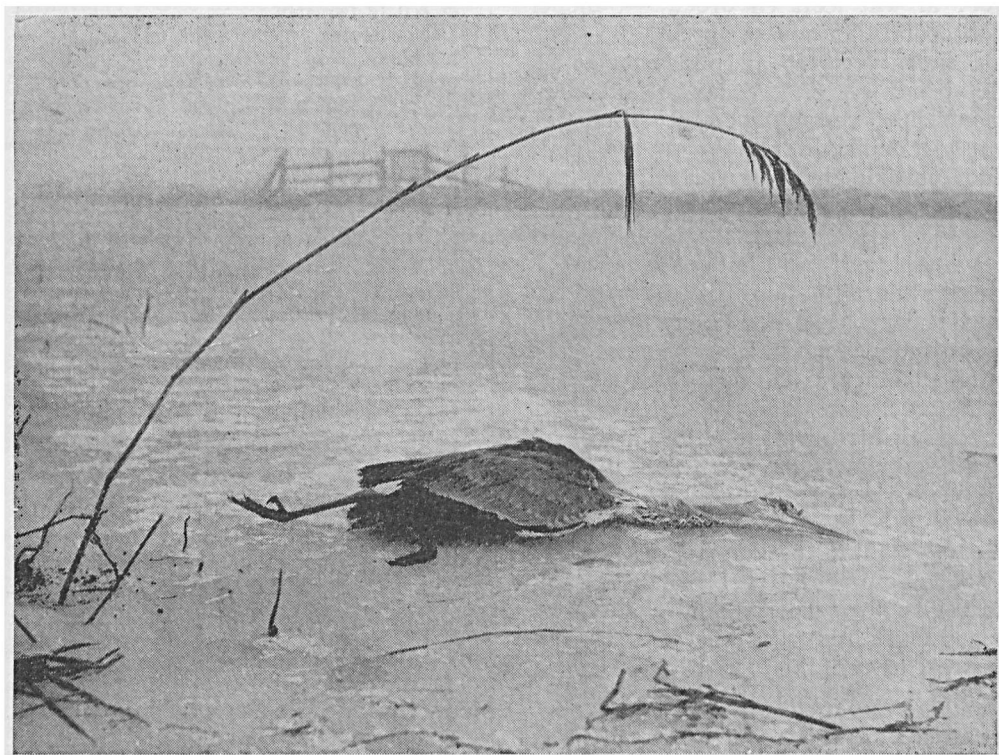
Naar onze mening heeft dit Comité uitstekend gewerkt. We denken hierbij b.v. aan het inschakelen van helikopters. Het moge dan zo zijn, dat uit het oogpunt van voederen niet de resultaten zijn bereikt, die men er van verwacht heeft, wat betreft het onder de aandacht brengen van de noodzaak van wintervoeding, was het zeker een schot in de roos. Dit gebeuren stond in het

middelpunt van de belangstelling bij pers en radio, waardoor de actie zich snel uitbreidde en ook plaatselijk nog meer medewerking werd verleend.

Het voert ons te ver alle bijzonderheden over de werkzaamheden van het Comité, verenigingen of afdelingen enz. te vermelden: *voor het grote zowel als voor het kleine hebben we evenveel waardering.*

Een betere organisatie ware wellicht mogelijk geweest, doch een grotere mate van spontaniteit zeker niet. Het is juist de spontaniteit, die ons doet juichen en die de gemaakte fouten van harte doet vergeven! Hopelijk worden die niet vergeten en dan kunnen we er in de toekomst ons voordeel mee doen!

J.A.

Blauwe reiger met rietstengel

Foto P. den Pater
Bekroonde foto A.V.R.O. foto wedstrijd